



16/1/04

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 2003 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 05 februari 2003 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 03 juli 2003,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

1. Omwille van het algemeen belang gevormd door de artistieke waarde, de historische, in casu de architectuurhistorische waarde en de socio-culturele waarde :

- als **monument**:

Duinbergen, Lommergang 2 : Villa "The Haddock" met omgevende tuin en duinreliëf, gelegen te

Knokke-Heist (Knokke-Heist), Lommergang 2;

bekend ten kadaster:

Knokke-Heist, 7e afdeling, sectie F, perceelnummer(s) 455.

De **artistieke waarde** wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde getuige van het oeuvre van ingenieurarchitect Jacques Kint (1923-), in 1969 met het ontwerp van deze minimale vakantiewoning in prefab-bouwmaterialen als beste geselecteerd in de internationale architectuurwedstrijd van het Nationale Instituut voor de Huisvesting.

De **historische, in casu de architectuurhistorische waarde**, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde representatief voor de geïndividualiseerde duinhuizen die worden opgetrokken aan de Oostkust, meer bepaald in Duinbergen. Dit type van "vrijtijdsarchitectuur" introduceert vanaf het begin van de 20ste eeuw in de kustarchitectuur een nieuwe woonvorm en -stijl, die zich verder ontwikkelt in de tweede helft van de 20ste eeuw.
- Als zijnde een belangrijk voorbeeld van jonge bouwkunst en met name van residentiële architectuur van na de Tweede Wereldoorlog, in casu van 1967, dat tevens de kenmerken van het geïndividualiseerd duinhuus als bouwtype en vakantiewoning incorporeert, zijnde o.m. goede inpassing in het terrein, aandacht voor de omgevende tuin waarin het duinreliëf behouden blijft, kwalitatieve vormgeving gericht op relatie binnen-buiten, optimale indeling voor een beperkte levensruimte op een bepaald perceel en typerende huisnaam. Opvallend is dat de architecturale vormgeving de filosofie van het verblijf in een familievakantiewoning veruitwendigt, cf. o.m. de centrale spiltrap doorheen de woning die als het ware de ontmoeting tussen de bewoners "verplicht" maakt.
- Als zijnde één van de eerste prefab-woningen aan de kust met typerend materiaalgebruik (constructie in beton en hout), en bijgevolg een vooruitstrevend voorbeeld van moderne technologieën die in de productie van woningen ingang vinden.

De **socio-culturele waarde** wordt als volgt omschreven :

- Als "document" dat de sfeer en wooncultuur van de zomerse vakantieganger weerspiegelt uit de toeristische periode van na de Tweede Wereldoorlog, met name uit de jaren 1960. In tegenstelling tot de vele grootschalige nieuwbouwprojecten aan de kust, is de villa "*The Haddock*" een voorbeeld van een kleinschalige - zelfs minimale- intieme vakantiewoning, in casu voor de familie van de architect, als dusdanig aansluitend bij de pittoreske en landschappelijke aanleg van Duinbergen naar ontwerp van Joseph Stibben (1901).

2. Omwille van het algemeen belang gevormd door de artistieke waarde, de historische, in casu de architectuurhistorische waarde en de socio-culturele waarde :

- als **monument**:

Knokke, Magere Schorre 54 : Villa "Zeeëgel" met deel van de omgevende tuin, gelegen te Knokke-Heist (Knokke), Magere Schorre 54;

bekend ten kadaster:

Knokke-Heist, 3e afdeling, sectie H, perceelnummer(s) 553F.

De **artistieke waarde** wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde getuige van het oeuvre van architect Jacques Dupuis (1914-1984), die in de jaren 1960 uitgroeit tot één van de leidende figuren van de Belgische architectuur. Deze woning, opgetrokken in 1964-1965, is één van de hoogtepunten uit zijn oeuvre maar tegelijk ook een uitzondering als enige realisatie in de context van de kustarchitectuur en als eigentijdse en persoonlijke interpretatie van de eerder traditionele Vlaamse hoevestijl.

De **historische**, in casu de **architectuurhistorische waarde**, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde representatief voor de geïndividualiseerde duinhuizen die worden opgetrokken aan de Oostkust, meer bepaald in Het Zoute. Dit type van "vrijetijdsarchitectuur" introduceert vanaf het begin van de 20ste eeuw in de kustarchitectuur een nieuwe woonvorm en -stijl, die zich verder ontwikkelt in de tweede helft van de 20ste eeuw.
- Als zijnde een belangrijk voorbeeld van jonge bouwkunst en met name van residentiële architectuur van na de Tweede Wereldoorlog, dat tevens de kenmerken van het geïndividualiseerd duinhuis als bouwtype en vakantiewoning incorporeert, zijnde o.m. goede inpassing in het terrein, aandacht voor de omgevende tuin, kwalitatieve vormgeving gericht op relatie binnen-buiten, optimale indeling voor een beperkte levensruimte op een bepaald perceel en typerende huisnaam. De architecturale vormgeving veruitwendigt de functie van zomerresidentie met ruimte voor ontvangst en schrijfatelier voor de opdrachtgever, door intimiteit en monumentaliteit elkaar te laten aanvullen.
- Als zijnde een representatief voorbeeld van de z.g. "vrijgevochten woning" uit het oeuvre van architect Jacques Dupuis, cf. o.m. de doorgedreven individualiteit, het lyrisme in de planopbouw die volkomen breekt met het orthogonale schema en de opvatting als totaalconcept exterieur-interieur. Opmerkelijk is voornamelijk de zorg die de architect heeft besteed aan het onderling verschuiven van de constructieve delen met een elegante spanning als gevolg, cf. de krachtig geprononceerde intersectie van de bouwvolumes en de conische traptoren met zenithale verlichting.

De **socio-culturele waarde** wordt als volgt omschreven :

- Als "document" dat de sfeer en wooncultuur van de zomerse vakantieganger weerspiegelt uit de toeristische periode van na de Tweede Wereldoorlog, met name uit de jaren 1960. In tegenstelling tot de vele grootschalige nieuwbouwprojecten aan de kust, is de villa "Zeeëgel" een voorbeeld van een vakantiewoning, waar intimiteit en monumentaliteit elkaar aanvullen, als dusdanig aansluitend bij de pittoreske en landschappelijke aanleg van Het Zoute naar ontwerp van Joseph Stübgen (1908-1909). Hier in casu opgetrokken als zomerresidentie met schrijfatelier voor de schrijver Thomas Owen, pseudoniem van Gérald Bertot, die eveneens bekend is als romancier en kunstcriticus onder het pseudoniem Stéphane Rey.

3. Omwille van het algemeen belang gevormd door de artistieke waarde, de historische, in casu de architectuurhistorische waarde en de socio-culturele waarde :

- als **monument**:

Knokke, Berkenlaan 11 : Villa "Le Pangolin", gelegen te Knokke-Heist (Knokke), Berkenlaan 11;

bekend ten kadaster:

Knokke-Heist, 2e afdeling, sectie F, perceelnummer(s) 413C²(DEEL).

De **artistieke waarde** wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde getuige van het oeuvre van architect André Jacquain (° Anderlecht, 1921) die in de jaren 1960 uitgroeit tot één van de markantste figuren van de Belgische architectuur doordat zijn werk zich onderscheidt van het gangbare functionalisme van de jaren 1960-1970 o.m. door een uitgesproken originele vormtaal. Deze woning, ontworpen in 1964 in samenwerking met Paul Hof en opgetrokken in 1966-1968, is één van de hoogtepunten uit zijn oeuvre maar tegelijk ook een uitzondering als enige realisatie in de context van de kustarchitectuur.

De **historische**, in casu de **architectuurhistorische waarde**, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde representatief voor de geïndividualiseerde duinhuizen die worden opgetrokken aan de Oostkust, meer bepaald in Het Zoute. Dit type van "vrijtijdsarchitectuur" introduceert vanaf het begin van de 20ste eeuw in de kustarchitectuur een nieuwe woonvorm en -stijl, die zich verder ontwikkelt in de tweede helft van de 20ste eeuw.
- Als zijnde een belangrijk voorbeeld van jonge bouwkunst en met name van residentiële architectuur van na de Tweede Wereldoorlog, dat tevens de kenmerken van het geïndividualiseerd duinhuis als bouwtype en vakantiewoning incorporeert, zijnde cf. o.m. goede inpassing in het terrein, aandacht voor de omgevende tuin, kwalitatieve vormgeving gericht op relatie binnen-buiten, optimale indeling voor een beperkte levensruimte op een bepaald perceel en typerende huisnaam. De architecturale vormgeving veruitwendigt de functie van zomerresidentie door o.m. intimiteit en monumentaliteit elkaar te laten aanvullen, cf. het enorm schubvormig dak dat als een pantser de woonst beschut en de bewoners ervan een geborgen en rustgevende leefomgeving biedt.
- Als zijnde een representatief voorbeeld van de originele vormentaal die André Jacquain hanteert. Dit ontwerp veruitwendigt de stellingname van de architect tegen de tot stereotype verworpen "standaard"-villa's die aan de kust worden opgetrokken, cf. de typerende elementen (dak, schoorsteen) die hij in een nieuwe constellatie brengt.

De **socio-culturele waarde** wordt als volgt omschreven :

- Als "document" dat de sfeer en wooncultuur van de zomerse vakantieganger weerspiegelt uit de toeristische periode van na de Tweede Wereldoorlog, met name uit de jaren 1960. In tegenstelling tot de vele grootschalige nieuwbouwprojecten aan de kust, is de villa "Le Pangolin" een voorbeeld van een vakantiewoning waar intimiteit en monumentaliteit elkaar aanvullen, als dusdanig aansluitend bij de pittoreske en landschappelijke aanleg van Het Zoute naar ontwerp van Joseph Stübgen (1908-1909).

Art. 2. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 16-01-2004

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken,



Paul VAN GREMBERGEN